

CURIERU ROMANU

Preçul prenumeratiei pentru Curierul Român împreună cu Buletinul Official, este de doi galbeni pe anu; iar în parte anual quâte un galbenu.

Abonarea se face în Bucuresci, la

Gazeta

POLITICA, COMMERCIALA,
SI
Litterară.

Redacție și la D. Iosif Romanov; la judecă la CC. Cârmuire și la DD. Profesori.

Aqueastă fōie ese de doē ori pe septembriana, Lunea și Joia, iar Buletinul de patru ori.

ANUL XVIII. №. 8.

BUCURESCI.

MIERKURI 23 IANUARIE 1846.

TOLEDO.

(urmare.)

Domeniko Barbaia 1-ii a domnit, așa dar, întîi kip ka acesta atât de complex și atât de beroală patru-zeci de ani. Era un om de o talie de mijloc, dar indesată da Erkula, un pent lat, spală putină, și cu pumaș de ferră. Capul său era prea comun și trezirile cîțulă nu i se îngăduia de vre o mare regalitate; okii însă și skintea de spirit, de pătrundere și de răzătie.

În domeniul său prevezesse sărind pe «Arțugosul Făcător de bine.» Era cu o inițiu esențială, dar și manierele celele mai brusche, karakterul cel mai violență și cel mai iute din lume. El nu neputind să a traducă în vre o limbă dicționarul înțeleptelor și vorbelor grosolană cu care trăia pe artiștii teatrului său. Todî însă nu le băga atât în seamă și le sfăfiera, căci era singură că la cel mai mic stăches, Barbaia e de față spre aî îngrijorăci și entuziasm, la chea mai mică căderea spre aî consolă că delikadeze, la chea mai mică boala spre a vîrba și să poarte că o tinerețe și solicițitate de adevărat paterne.

În primul rând dela său căfăreș din Milă, unde se află în calitate de fecior, apăunsese a direcție tot de o dată teatrului dela San-Karol, dela Scala și dela Biena, a domnii fără contestație și fără control preste publicul italiian și preste publicul german, adică preste doar publicul, din care său trece de capricios și altă de cel mai dificil din lume. Dacă că "șia adunat soldi și soldi avrea sa, Barbaia apoi o cetea, probabilmente în drăguș regale și în cenevoase binefăcere. Avea să sporească doar cîțuă artiștilor, o vîlă și spre așa cîțuă amicii și jocuri publice spre

nețerecerea lumi. Cenii cîțuădevărat estrordinara și instictiv, căci neșind vre o dată a skrie pîcă și litteră, a deschisă pîcă o notă, mînd trăcea, poedilor că chea mai perfektă minte săpătoasă, plină lăvretelor lor, compozitorilor allegeră căptușelor; sărind din cer că glasul cel mai cîțuător și cel mai dissonant, forma prin consilăriile salale pe care dăță căptușitorii ai Italiiei; neșind a vorbi de căcărgă său milanes, se făcea încelat de mințile reților și împăraților căcăre trăta său și una.

El își făcea îmboielere pe singurul său, și fără a primi pîcă o dată că chea mai mică condicie. Nu putea cîneava de căcă să se lase în voie și în discursia lui Barbaia. El tot dăță își avea la îndemânpă că che se remunereze că cenerositate și că să se pedeșească că chea mai mare seberitate. Daca o cetea se arăta înăudisită din partea dekorurilor, daca să pălărică încărcăția ne devenindă că așa vîne boala că întreiește măloachele artiștilor; daca să guvernă nu își întăriză suvenirea; în dată cetea și pălărică să guvernează intră în favoarea său în gradul imprezisă, că le trimitea numai de căcă ne Rugini, ne Pesta, ne Lavash, făoarea trăpej salale; iar daca din contra vre o altă cetea se arăta foarte pretențioasă, daca vre să alt pălărică avizează de dreptul său de a fițeră, cîțuărat dela său întratei, daca vre să alt guvernă arăta oare căre pretenții neste măsură: atunci Barbaia ne dată da dreptul reprezulă căptușitorilor său căcării și său săpătă cum îi numea el printre o espressie energetică, săpătă său săpătă și cîțuă de intră o stație ne întreagă, și ascultați și pălăpăcerele și flăcăratele pațienților că același săpătă rețea căcăre romani assistă la spălăcăciună și cîțuă.

Trebuie să văză cîneava ne povăză imprezisă

stând în palatul său dinaintea scenei, în fața rețelei într-o seară de prima reprezentare grav, impassibil, întorcându-se cănd către actori cănd către public. Dacă vre un artist să fie înăuntru o grădă, Barbaia călă d'întrebă și întărâptări că o se-beritate de Brătărescu, aruncându-l cu «can di Dio» de către se cărăpată sala. Iar dacă din contra publicului n'avea dreptate, Barbaia se sătula ca o vîțărie și răpezea în gura mare un: «Fioli d'una vacca! o să te sătăci o dată? artiții așa nu sunt de nastă bostriș.» Iar dacă din întărâptare rețele își sătă d'a aplaudă unde se săvâine, Barbaia strim- torat ardikă din vîmene, se sătula și eșua buzele din palatul său.

Барбаia nu se încredea că nimeni de aici forma
trezpa. Își avea de înțipăt câtva huse de sănătate
împieșe artiști cunoscuți, căci o reprezentare când
așteptă în Floareasa, încheie de acăi și deschide,
și cu nicio talente prea faimoase era mai mult
avea dănerde de cătă și căci și.
Lăsă-mă să văd și
nu văd ceva să le creă singur și să încerce mai tot
dănsa esențială în anima văzută.

Еать кум іші рекұта ел артіші.

Еши инкъте о фрътмоясъ dimineauă de Mai са ѿ
de Septembrie и ще зичеа как кие ръзи (vizitivът) създа-
дукът в коачи што 'н коло в прецикът Neapolii.
Сосинд да връзат, се да ѝ ос дин калеасъкъ, да
драмата каменялорът сът, ще е о ала sinistr да пічор-
шне речеркареа атът дин пент. De întâmpiná-
bre вън kontadino (цъган) маи фрътмос да кин,
віне фъкут што инdestул de лепеш ка сът поатът факе-
дин ел вре вън tenor, се аппроксима de ел кът віне-
boingът, ти пънка тъпна не умееши инченеа верба-
кам in termenii урмътори:

«Е бене, аміко mio, ну е аша къ лѣкру е осте-
нитор ватъ'л съ'a ватъ? чине маі are пустере съ
маі ardiče a запъ? — Еака stam ші еў ачі, есче-
лепцъ, съ маі тъ odixnesk. — Щі! щі! дърапул
паполitan se tot odixнеше biet. — Веzi къ е ші о
кълдзгъ прea mare, ш'апої ъл пурдалник de пъ-
mint e аша de tare! — Еў тъ прінц къ тъ требе-
съ айбъ уп глас прea frstmos, пітік ну інтъреше-
атът ші съ dea колеа курацію отвѣті калідікъ тъ-
сікъ, я кълтъ'мі уп кълтек. — Еў, siniore! еў
н'ам кънатат de кънд съnt. — Asta ва съ зікъ къ
гласула ну'ді е оstenit. — Brei съ глатчені!
Nіchі de кут, воік съ te аuz. — Ші che къдіг
еў дака т'аі аузі domnia ta? — Че ші? de'mі ва

пълчea глаaстa тъж, атунч сканi de тънкъ, къ те
иаъ къ mine. — Fecior iin kasъ? — Чева тай тул.
— Букътар? — Чева тай тулт, iid'i snzж. — Апоi
че? intrebá църквата къ оare kare къгiositate тай
маре. — Че'дi пазъщie? тx къпть ш'апоi веi bedea.
— Tare sъ кънт ori тай inчет? — Кът eй пытеa de
tare шi тай виртoс deskide вине гугра. »

Дака ненорочітъл авеа пътна ўп глас de баритон
са ѿ de басо, імпресарітъл se інточка ренеде ін къл-
къеле салле, лъсъндг'ї къте о інвъдътуръ кон-
солатоаре сълсе аптиче de лъкру, арътъндг'ї ферічи-
реа виедеі къмпестре; як дака Барбая еrá норочіт
ін зіоа ачеа съл пътна пе вре ўп temor , як
ата къ sine шіділ ѡрка.... din дърътуа тръстуреі.

Ед първия път де към пе artistъ.

Дака ера борба със сънволиaskъ към вре уп бързат:
« че'ді тревус дие быите? » ил intreba Барбала, къмъ
глас бързк ші къмъ ton de gogoridъ. 'Ці е de-
stul дие чіпчі-зечі франчі пе ауспъ ка інченпетор.
Пантофі пентру інкълдъminte, уп авіт съ te ако-
пері, такароane съ тъпъпчі кът веї, че че'рі
таі тұлт? Фыте маі ылтыш artist mare, ші атупчі
імі веі да із леді, акұта іші да'ш ездіе. Ші vezі
аea в e гъл kъ asta o sъ віe күгънд, къчі 'ті аі
fost авънд уп глас фұтmos, ші прора тоатъ este
къчі te-am prins in kontrakt. Minte ші прічепеге
яар аі, къчі te прічепі de minzne съ че'рі маі
тұлт, зъмъ съръчейі, ходзле. Askатъ, каро mio,
пұнпете не аткұ ші ащеаптъ, къчі ферізіnre іші ва
вені къптънд. De'ді ash да пұмаі de кът вані тұлді,
пұмаі de кът o съ інченпі a te импододона, a te
dikisi, a te імбұла in toate zиллеle, ші а'ді nerde
глазуа пұмаі in trei съптъмъп.

Къ фемеите, разглеждането ера къ мястото и
скърбни мъски симптоми.

«Копілла тяа, ціе нѣ'ді даш пічі ѿн soldi⁹,
къчі ти ар требі съ'мі плаѧтецій. Нѣ везі ти къ
еѣ іді даш тоате міфлоачеле а'ді аръта ін пузлік
тоате frumuseciile? Ты еши белль, de веї авеа ші
талент, ажунці прea куrynd іn капът; іар de пt
веї авеа, веї ажунце ші маї куrynd. Lasъ-те не
mine, о съ'мі тзлдзметці ти intr'o zi кънд веї
ажунце съ аїбі маї тзлть esperiiпцъ. De аї авеа
чева запі акум ла debutarea ta, 'ді ар пlesni іn
кап съ te търіцій, ші аї дуá saш ѿн xorist каре
'ді ар svintá snatele de бътаie, saш ѿн prind ка-
ре тѣ ар adduче іn stare съ тъмбі deskxanъ. »

Конвінші принц'ю лонікъ ку атъта міпічъ. arti-

stii se învoia pe cîpcî-zecî frantî ne așpăt; însă mai adesea se întîmpala ca dospă primul trimisitor să iasă datorî pînă la şase miile frantî ne-a vre un dosindar. Atunci Barbaia că să nu-i lăse a merge la înkisoare, le plătea bînîșor datoria și le soldă contul.

Жът am stat eў prin Neapole imі snysserъ къ-
те-ва anekdode азупра ачестї mare impresariш
каке юї deskriш пе om inter kъm erá ши даš о-
саскъ тъствъ desire къпошнделе лжї азупра
тъсичей.

Нъ щіт каге markis neapolitan, а кърті інфлак-
індъ ерә mare ла күрте, иі рекомандассе о фатъ къ-
ар fi авънд о mare воказдіе pentru teatrъ, ші къ-
ар annunçá чел маі frumos viitor. Барбана, фъ-
къ о мішкаге foarte semnificativъ ші іші түріе-
сі амъndoъ тыпеле in exzusarele besteї de
mankin, ачеаста ерә kynoskuta азі attitydine къяд
нъ нутса съ'ши dea yn күрс лівер minieї

« Веј ведеа, каро тио, адъогъ таркисъл ку ти
аер ассигуратор ши индестълат каре ши тай тутъл
инфервнта fierea терріблалті импресариі, аста е о
адевъратъ мінзне! — Біне, біне! съ віе тъпне да
міне. »

А доа зі, як ора прескріпъ десѧтна іші чуле
токія чеа маі фръмоасъ, іші я кайетеле, ші а-
мътреа ку о тутъ eterнъ de каре пъ маі пот
скъпа фетеа, se infъцишазъ да наадза аті
Барбая.

Direktora orkestrei era aží ka čimba, Bagvaza se prežvýchalá in lypng mi in karr in salop.

« Siaior impresario, zisse вѣтъна дѣнь о про-
фундъ реberingъ, este datoria унѣй туте, dato-
rie реaliçioasъ, а'дї арътъ къачеасть копілль, Fi-
ind къратъ ка kristala, шї timidъ ка о колум-
бъ... — Am іnceput рѣш, прогнозе repede Барбак;
на teatru пз тегр лукраторile asfel, trecere sъ fie
sfruntaшть. — Dar еш ну вонъ съ інцепеллег....

Іnsъ impresariя intorekъndvі snatele, se an-
nunçou de fatъ шi ѿ zisse кt вn ton 'ndestvі de
negrъbditor: «ia sъ bedeam, kara mia, che o sъ
'mі къпши тz.»

Ед 'ді ar fi tsvit mi ne reçina in persoanъ.
« Siniore, inrgъпъ debvstanta, rowindse nіпъ in ал-
бзл оқілор, ам ачі ұғычкпea Normei... — Чай
zis?! strігъ Барбақа ку үп глас тұптар; дұшъ
Ronzi күтезіл тұ a te інчека ку ұғычкпea Normei?
Маре күтезар! — Вой къпта dar, daka веi вреa,
Каватина din Бъргiер. — Каватина din Бъргiер.

вієр! дұпъ Fodor че простіе! — лартъ-шъ, сінiore,
зиссе fetimoara tremtънд, ой черкá dar romanца
din S a үл. — Romanца din S a үл! дұпъ Малібран
че профанаціе! — Апої dar ну'мі маі гемтън de
кът піще солғеңе, үкімъ виata debstantъ іннекать
fn syridе. — А! віне: солғеңе tot маі віне! »

Fetișoara își ţinea la acrile, mută-să și strekoară la trekie o vorbă de konsoladie; acompaniatorul încucazează, și copilla ese în capăt de minune: nici o dată solfețe n'aș fost mai bine esecuțiate.

Fisionomia astăi Bărcăia se învâră, fruntea își se deskrește, și sprijinul de satisfacție rătăcăi ne înzenează astăzi.

«Ei! бine domnule! strigă tuma în chei mai
mare neastămpără, че күнчى дизайн füre füre-meia?

— Хе! гласта нү е пічі de күм үріт, інсъ, да драку, н'ам іншалес пічі о вореъ. »

Алъ datъ era in miezъ iernеї, se repetá o
енеръ нюъ шіакторій інкъркації ку прімелे роле,
кодіндусе съші асе ктактуши, вепія tot тързії.
Барбам, Fyrios, se ютрасse de ку seara a ныне съ
плътеаскъ amenda ие чел d'антъй че ну ва вепі
да тимпъ, ші кнар інсуні ие tenor saš пе пріма
Dona ка съdea yn esemплау.

Репетиция начнется, Барбаша сядет на стул, купленный им самим, и скажет: «Когда я буду играть, вы должны сидеть на стуле, а не на скамье».

«Че este? strigă impresarista, renegindu-se înainte. — Nimika, sinioare, rezunându-primul violon. — Че линсенд? волк съ шия. — Linseende ун Re. — La amenda.» (straf, глоафъ.)

Къ тоате ачестеа Dominiko Барбаа, ел пекрѣп
пе Lavlaш, Tambrini, Rybin, Donzelлі, Кол-
европа, Pasta, Fodora, Donizetti, Bellini, ші in
stshі пе Rossini, аша пе тареле Rossini. Челле
таі mari капете-d'оперъ алле маеструлі суверан
s'аў комп'ю пентр Барбаа, ші Dymnezeў пумай
щіе кът аў kostat пе віету іmperarіj, ругъчкі,
віолінде ші амъцірі ка съ strinгръ ші съ sforde
да лукръ пе цепіул чел таі лібер, чел таі пепъ-
сьтор, ші чел таі феріче, din къте аў плана
вре o datъ пе suvt чергу чел бел ал Italіeї.

Воік add:че ачі уп есемпласт кале характерисъ шіде импресаріш ші де композитор.

OTELLO.

Rossini sosisse în Neapole și înaintea astăzi să sosisse o mare reputație. Prima persoană ce întâmpină, coborându-se din treptă, fusă François Madoval, impresarul de la San-Carol. Bărbatul alegă înaintea maestrului său brațele și că înțima deskise, și François aî mai să nu de a mai nainta să a skoate vreun cuvânt:

« Beniš, zisse ел, а'ді фаче trei пропосідї, ші
кrez къ ну веї реfysa пічі уна din trei. — As-
клат, respuñse Rossini къ ачел strpis fin че йа
куноацей. — Іді даў оспеллал теч пентру tine
ші oamenii ты. — Йа прїmeskъ. — Іді intinz in-
ainte masa mea пентру tine ші amicci ты. — Прї-
mesk. — Іді пропуї de a skrie о оперъ нтоль
пентру mine ші teatru теч. — Asta n'o прїmesk.
Че фел! ну вреї ту съ лукрэзі. — Нічі пентру дум-
неата пічі пентру nimeni. Ну маї вої mysikъ. —
Ту еші певун, како mio. — Sunt cum am avut onoareea
а'ді о спзне. — Ші че 'мі ай венит съ фачі ла Nea-
поле. — Am венит съ тъпънк ла такароане ші
ла гіедать. Asta 'mі e акют тоатъ passiunea. —
О съ пузік съ'ді факъ гіедате limonadieru теч
каре е чел d'пнтък in Toledo; ші такароане іді
вої фаче еш insy'mі. — А! daka е аша; ачі sunt
лукрэзіле serioase. — Insъ ту inskimbi съ'мі даў
о оперъ. — Sъ bedein. — Іді о лупъ, дозъ, шасе
лупі, орі кът іді ва пальчea. — шасе лупі destu, —
не-am inboit. — Aide съ чіпът.

Înșteă din aceea seară totăză kasa lui Barbava a făcut disponibilă lui Rossini; proprietarul echipamentelor să nu fie înțeleasă de către maestrul și să nu se poată spune că el a cedat o parte din teatrul său. Întrucât se întâlnea în prezentă la casa lui Barbava, cînd Rossini le-a spus pe oratori să înceapă să lucreze la o operă nouă, el a spus că va fi numit în locul său de către Barbava. Întrucât se întâlnea în prezentă la casa lui Barbava, cînd Rossini le-a spus pe oratori să înceapă să lucreze la o operă nouă, el a spus că va fi numit în locul său de către Barbava.

Кът пентру Бараба, ел стървтор ші кредінчіос
ролгаті de вукътар че іші імпесесе сінгур, ин-
вента не тоатъ зіоа къте уп фел de вукате пузъ,
дешърта вутилліе чедле таі векі din півпіда са,
ші оспъта петоді пекупозкүй че ії addучеа Rossini
ка ші кънд ар fi fost чеі таі вуні амічі аї татълъ
үій. Къте о дать пумай не да капътъл месеі, к'үп

аer nestrimitorat^у къ indemъпare фъръ марџин^у,
ши къ стpisyl in гуръ лъсá пинre паrъ шi каshка-
вал съ i se strekoare къte-ва ворве asypra оперей
че i se фъгъdvisse шi asypra suчchesul^у neapъrat
че требуя съ айъ...

Însă, cu toate acea delicateție precatărie oratorie
cu care se cumpăra biletul onest impresarii spre
a recieta oaspeții săi datoria ce contraclassese,
cu toate acestea acel deține pădurea vorbe că ești din
mărcimea băzelor, produsă astupră maestrul și ache-
dășii efect ca și cel de trei terribele vorbe alături
de ospețul lui Baltazar. Prin urmare Bargbaia, a-
căruia fiind de față fusesse suferită pînă aci,
în cel de-al doilea următori poftit cu bînășorul de
către Rossini ca să facă vine să nu se mai arate
pe lângă masă pe la desert.

Къ тоате ачестеа думите течеа, либреца ера финит
де инт, ши пічі зи семн ну се ведеа ъпкъ къ
компюситорул s'ар-fi determinat a se пунне пе азкру.
Прѣпъзуріле ера урмате de прѣтъблърі, прѣтъ-
блъріле de партите ла шагъ. Винтоarea, пескүтъл
екітация, іші импърдіаціе sine ордіе de пъ-
чеге ши de репаос алле поziлутій маестръ; ши пт
ера ворбъ пічі de чеа маї тікъ поеть. Барбата de
къте доъ-зечі de орі не зі іл апукка фрігурі de
фіорорі, кріспацій de нерве, иі венія фуріи пе гъб-
дarea sa, вреа съ спаргъ тъчегеа шіс'o рупъ о датъ;
інсъ яр se маї стімпъра, къчі пімені ка дѣнств
н'авеа атъта інжредере астхира неасемънатулій це-
ниш ал лхі Rossini.

Баъва тъкъ, тъкъ вре о чинъ лукъ, resirnacij
лукъ ера din челле маи esemplare; инсъ ин dimineada
примеи зилле а лукъ а шасеа, възънд къ пумай е
timпъ de perdyt пичъ а маи лука лукъ къ бипеле,
trasse не maestry да о partе ши ѹ инчепъ ин кипъл
хрмътор.

«Karo mío, ꙗй тъ нъ не аѣ маї remas de кът вре о дѣо-зечі ші поъ de зилле піпъ ла епоха determinatъ?—Kare епохъ? zisse Rossini къ mirarea чнгі от къргя ії фаче чіпева вре о чегерѣ neindel-deasъ луѣndz'л drent алтъл.—30 Маѣ.—30 Маѣ!»

Ачесаші пантомімъ.

« Нъ'мі аї проміс тз о оперъ пъозъ къ се ва јѣка
in zioa ачееа? — А! ам проміс? — Ну е ворба ачі
съ'мі фачі пе ѿмітъл, strig' imprezariul а къръї
пациенцъ era ін капътъ, ам ашентат temenul чед
таи дунъ үрмъ, інкремезндумъ пе үеніул іъш ші
пе minvnata фачілitate ла дукръ къ каре te-a дърът
їDкимпезеъ. (үрмезъ)